

mig Net i, at det er meget uheldigt og urigtigt ikke blot at beholde, men ogsaa at udvide Viborg Station paa den Plads, den nu har. Pladsen er saa indsnævret, at den absolut i Tidens Løb maa give Anledning til uheldige Forvillinger, for ikke at sige Ulykker. Endelig skal jeg slutte med den Bemærkning, at ihvorvel jeg havde næret det Haab, at denne Sag skulde gaa forholdsvis glat gennem Folketinget, idet jeg ikke kan se, at der er fremkommet noget, der skulde foranledige det højtærede Ting til at stille sig anderledes til denne Sag, end det har gjort de foregaaende 4-5 Gange, eller hvor mange det nu er, er der dog i Dag fremkommet Momenter, som efter min Mening ville gøre det naturligt at anstille nogle Underøgelser, forinden man tager sit endelige Standpunkt. Navnlig finder jeg, at det vilde være rigtigt at faa det bragt paa det rene, hvorledes de forskellige kommunale Myndigheders Stilling er, hvorledes Viborg Amtsraad og Viborg Kommunalbestyrelse stille sig til Sagen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fruer Slev): Ærede Medlemmer have rørt ved de Punkter, som de kaldte de ny. Det ene var en Henvendelse fra Landboforeningerne, der vilde tillægge Flytningen af Stationen en særlig Betydning ud over det lokale som lettende Forbindelsen med Esbjerg. Jeg skal ligesom de ærede Medlemmer lade dette Spørgsmaal ligge; jeg tror virkelig, at man blot behøver løselig at se paa det indkomne Andragende for at kunne sige, at det er meget langt borte, man skal hente Grunde for at flytte Stationen; den lille Forkortelse af Vejen, der her er Tale om, vejer ikke; men hertil kommer, at Forsendelserne over Esbjerg altid ville gaa ad Hovedruten og ikke ad Biruter og de lettere Baner; derom er der for mig ikke Tvivl. — Denne Sag har jo i en Række af Aar været Genstand for Overvejelser her. Jeg har tidligere haft Beslighed til i Korthed at accentuere særlig Regeringens Stilling til dette Forslag. Jeg finder det ikke overskødigt at gøre det endnu en Gang i al Korthed i Dag. Det forekommer mig nemlig, at man fra forskellige Sider glemmer, hvorledes denne Sag er kommen og i Virkeligheden staar. Det første Forslag blev for nogle Aar siden stillet af Regeringen paa Finanslovsforslaget. Det gik ud paa at udvide Jærnbanestationen paa den nuværende Plads. Den Gang, da man tog Beslutningen om at bygge Viborg-Nalstrup-Banen og om en overordentlig Begunstigelse til denne Bane og forpagtede

den — hvorledes Opgørelsen skal være i det enkelte er temmelig ligegyldigt — var der ingen Menneſter her i Tinget eller oppe i Landſtinget eller ved Jærnbanen, der tænkte paa at flytte Stationen. Regeringen foreslog Stationen udvidet paa det Sted, hvor den ligger, idet det var fyldestgørende. Jeg maa dog tillade mig at modſige det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), der var ſaa ſikker paa, at det var god Økonomi at flytte. Jeg kan med den Sagkundskab, jeg har bag ved mig, kun erklære, at der teknisk ingen Grund er til at flytte; nogen økonomisk Grund kan der da aldrig være. Det er godt gjort ved en Erklæring her i Fjor, at selv om man faar flere Baner ind til Viborg, kan man blive ved denne Udvidelse af Stationen. Alſaa Regeringen foreslog den Gang Udvidelse af Stationen. Dette Ting eller Medlemmer af dette Ting ſtillede Vædringsforſlag om Flytning og rejste Spørgsmaalet derom, ganſte ſikkert paa Foranledning fra Viborg efter Ønſte derfra og ſom lokalt Spørgsmaal af ganſte ſærlig Interesſe for Viborg. Og det fortænker jeg dem aldeles ikke i. Jeg modſatte mig ſaa itært, jeg den Gang var i Stand til, Flytningen og holdt paa Regeringens Forſlag. Forſlaget ſtod paa Finansloven, ſog ſaa kom Sagen op i Landſtinget til Behandling der, og Landſtingets Finansudvalg foreslog Bevillingen ſtemt ud. Det ærede Medlem, der var Ordſpørrer i Landſtinget forleden forklarede, at det var for at overveje Flytningen eller mulige Nedſættelſer af Udgifterne paa Stedet. Men Udgifterne paa Stedet kunde man hurtig være kommen paa det rene med hofſt Ministeren, alſaa det var i Virkeligheden for at overveje Flytningen. Med andre Ord Landſtinget tog ikke ſamme Stilling, ſom Ministeren den Gang havde taget. Men Følgen deraf var, at jeg fornøſtigvis efter mit Skøn maatte erklære, at her var et økonomisk Spørgsmaal ikke et teknisk Spørgsmaal, man kunde modtage begge Afgørelſer fra Jærnbanens Side, og da der kun var Tale om et økonomisk Spørgsmaal, om større eller mindre Udgiſt, vilde Regeringen kunne modtage det Reſultat, Tingene kunne enes om. Men det har til min Beklagelſe viſt ſig, at Tingene ikke kunne enes om noget ſom helſt Reſultat. Men idet jeg ſiger dette, maa jeg gøre opmærkſom paa noget ret uſædvanligt, og det er den Maade, hvorpaa denne Bevilling er faſtholdt fra Folketingets Side. Det plejer at være ſaa, at naar der kommer et nyt Spørgsmaal op, ſom ikke er rejſt af Regeringen og ikke til-